

flyttes til de bestemte Steder, og at Bevillingsmagten dertil skal bevilge 8½ Mill. Kroner eller det Beløb aarlig, som svarer til den Leje, Forrentning og Amortisation, der skal svares. Jeg skal for øvrigt — det falder mig ind, da jeg her ser, at Sagen nu har været hos Indenrigsministeriet — gøre opmærksom paa, at i det forrige Ministeriums Tid har Sagen aldrig været hos Indenrigsministeriet, den har kun været i Krigsministeriet, og deraf fremgaar det allerede, at intet endeligt kunde ske, thi Sagen maatte jo passere Indenrigsministeriet, inden der kunde være Tale om, at den kunde afsluttes.

Jeg skal saa endnu kun sige nogle Ord om Forholdene ved disse Optøjer, som i sin Tid fandt Stedovre i Nyborg. Der er nemlig en enkelt Side af den Sag, som ikke synes mig tilstrækkeligt fremdragen af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der i øvrigt var udførligt inde paa den, og som jeg gerne vil fremdrage, fordi det belyser Forholdet mellem den civile Myndighed og den militære. Jeg vil nemlig fremhæve, at blandt andet galt, der blev gjort den Dagovre i Nyborg, var der det, som vi dog her fra dette Tings Side burde være meget stemte mod, nemlig, at det var Militæret, der greb ind og overtog den Gerning, som paahviler de civile Myndigheder, og som de civile Myndigheder selv ansaa sig for fuldt ud at have Kræfter og Evner til at magte. Jeg hævder, at det var fuldkomment uberettiget, at Militæret den Dagovre i Nyborg greb ind, at det gav sig til at afspærre Gader o. s. v., og jeg skal til Støtte herfor tillade mig med den højtærede Formands Billigelse at oplæse nogle Rapporter, som ere afgivne af de civile Myndigheder i Nyborg. Her er for det første Politifuldmægtig Hr. Eide's Erklæring, han indberetter den 24. Juni 1910 følgende: „I Anledning af nogle Dags Aften stedfundne Gadeoptøjer skal jeg tjenstligst indberette følgende:

Da jeg Dags Aften Kl. 8,20 befandt mig paa Havnemolen ved Silopakhuset, bemærkede jeg en stor Skare Mennesker, der bevægede sig fra Adelgade ud mod Jernbaneterrainet ved Toldbodgade. Jeg begav mig straks derhen og saa da, at der omkring en Jernbanevogn, der holdt paa Sporet ved Toldbodgade, var samlet 150—200 Mennesker — det var hele Armeen, knapt et Par Hundrede Mennesker — „hvorimellem nogle faa Officerer, Resten Soldater og civile Personer.

Denne Samling af Mennesker hidrørte

fra, at Kisten med Liget af den forleden ved Selvmord afdøde Rekrut Frederiksen af den herværende Garnison netop var bragt gennem Byen, ledsaget af nogle Officerer og Soldater, til Jernbanen for at indsættes i en paa nævnte Sted henstaaende Pakvogn for at føres til Saksøbing, der var Soldatens Hjemsted. Til dette Ligefølge havde sluttet sig en Del civile Personer.

Kort efter min Ankomst opløstes Følget, og de tilstedeværende satte sig næsten alle i Bevægelse fra Jernbaneterrainet op mod Byen. Indtil da havde der hersket Ro og Orden blandt de tilstedeværende, men pludselig opstod der nogen Uro udfør Toldbodbygningen, fra hvilken jeg da befandt mig i en Afstand af ca. 50 Alen, og jeg blev da opmærksom paa, at en Officer, der af de tilstedeværende angaves mig at være Premierløjtnant Dederding, efterfulgtes af en Skare, der bestod af Dreng og ganske unge Mennesker, der hujede og peb ad ham; til denne Skare sluttede sig hurtigt en stor Del af de Mennesker, Soldater som civile, der var paa Vej fra Jernbaneterrainet, og fra mange af disse udslyngedes Skældsord og haanende Tilraab mod Premierløjtnanten. Denne var da i Følge med Kaptajn Zeiler af Nyborg og en Dame, der begge gik ved Siden af Premierløjtnanten, umiddelbart efter gik to Officerer i Uniform. — Nu er der 4 Officerer. — Premierløjtnanten og hans Ledsagere begav sig fra Havnemolen op mod Adelgade, passerede det ved denne Gade og Havnegade beliggende Anlæg og Hovedvagten paa den Side, der vender mod Hotel „Royal“, drejede derefter til højre langs Forsiden af Hovedvagten og gik derefter ind i Ejendommen Nr. 7 i Adelgade.

Længden af den Strækning, Premierløjtnanten passerede fra Urolighedernes Begyndelse til den nævnte Ejendom, er ca. 250 Alen.

Da jeg blev opmærksom paa, at Premierløjtnanten og hans Ledsagere drejede til højre forbi Hovedvagten, og af deres Bevægelser skønnede, at de havde Retning mod Ejendommen Adelgade Nr. 7, hvor det er mig bekendt, at Kaptajn Zeiler har Bopæl, begav jeg mig straks hen mod Indgangen for i paakommende Tilfælde at kunne være til Tjeneste. Imidlertid gav Mængden af sig selv Plads, saaledes at Premierløjtnanten og hans Ledsagere kunde passere ind. Under disse Optøjer havde Mængden vel indtaget en truende Holdning overfor Premierløjtnanten, men nogen Vold eller Overlast blev ikke forsøgt mod denne eller andre, hvorimod der fra nogle af de